

НАРОДНЫ НОВИНКЫ

КУЛТУРНО-СПОЛОЧЕНЬСЬКИЙ ТЫЖДЕННИК РУСИНІВ СР

р. XVII

ч. 5 – 8

28. фебруара 2007

ціна 6,- Ск

Хочете допомогти? Мате можливість і формов 2 % з дані про Народны новинки і Русина!

Як? Просто. Кажда фізична і правницька особа при одовзданю свого данёвого признаня може выповнити на данёвім уряді приступный формуляр, у яким уведе, же дарує дві процента з дані з прийму на учет обчаньского здружіння Русин і Народны новинки (Občianske združenie Rusín a ľudové noviny, Duchnovičovo nám. 1, 081 48 Prešov) чісло учту 1386912153/0200 у Всеобщей уверовой банці, побочці в Пряшові.

З цілого серця дякуеме допереду выштыкым нашым добродителям.

РЕДАКЦІЯ

• Перед презентаціёв книжок академіка, проф. П. Р. Маґочія, ПгД., у Славянській штудовні Штатной научной бібліотеки в Пряшові мав переговори з директором ІРІНШ Пряшівской універзиты проф. Паеддр. Ш. Шутаём, др. н., і з ПгДр. Аннов Плішковов, ПгД., котрым передав далшу колекцію книжок до книжніці інштитуту. Нас найвеце інтересовала русиньска верзія книжки Народ нивідкы, котра є выдрукована, але іщі не є книгарьскы оброблена. На презентації были: (зліва) Ш. Шутаём, проф. ПгДр. П. Шворц, к. н., П. Р. Маґочій, ПгДр. С. Конечні, к. н. Потім П. Р. Маґочій тыж передав далшу колекцію кнжикок до спомянутой штудовні, а то до рук директоркы бібліотеки Мгр. В. Завадьской за участі організатора презентації Мгр. А. Зозуляка. Наконець была автограмада.

Русиньска місія председы СРР у 5 країнах

Так найвыстижніше бы ся дало повісти о стрічах з многыма людьми і участі на многых акціях председы Світової рады Русинів (СРР) Павла Роберта МАґОЧІЯ на Словенську, в Польську, на Україні, в Румуньску і Чеську в днях 16. – 25. фебруара 2007. А теперь конкретно яку стрічі абсолвовав: Словенсько, Пряшів, 16. 2. 2007:

В першы день перебування на Словенську академік, професор Павел Роберт Маґочій ся стрітив з директором Інштитуту регіональных і народностных штудій Пряшівской універзиты проф. Паеддр. Стефаном Шутаём, др. н., і одборнов асистентков Одділіня русиньского языка і культуры того інштитуту ПгДр. Аннов Плішковов, ПгД., з котрыма іднав о можностях далшой сполупраці на базі сполочных выскумных проектів. Проф. Маґочій, так як при подобных стрічах в минулости, і теперь подаровав русиньскому одділіню далшу колекцію книжок до бібліотеки, яку помогуть студентам русиністики спознавати розлічны аспекты жывота Русинів у світї.

Другов акціёв того дня была презентація трёх языковых верзія книжки того канадського історика (русиньской, англійской і української) під назвов *Народ нивідкы* і зборника 23 авторів, котры написали свої статї на почесть 60. років народжіння (нар. 26. 1. 1945) П. Р. Маґочія в пятёх языках. Самособов не хыблять мідржі нима і русиньскы авторы зо Словенська – доц. ПгДр. Василь Ябур, к. н., і Анна Плішкова. Акція мала одборну уровень вдяка одборному выкладу історіків: к першій книжці выступив ПгДр. Станіслав Конечні, к. н., історик Сполоченско-научного інштитуту САН в Кошіцах, а ку другій під назвов *Русини і їх сусіды* (зоставителі: Богдан Горбаль, Патріція А. Крафчік, Елейн Русинко) выступив проф. ПгДр. Петер Шворц, к. н., працovníк Інштитуту історії ФФ ПУ в Пряшові. Акція была в Славянській штудовні Штатной научной бібліотеки в Пряшові, де выштыкых притомных привітала директорка книжніці Мгр. Валерія Завадьска, якій П. Р. Маґочій презентованы книжки подаровав, жебы служыли штудуючым в Славянській штудовні. Презентацію зорганізовала Словенська асоціація русиньскых організацій у сполупраці зо спомянутых книжніцёв. Участь на ній прияла шырока громада Пряшівчан, переважно Русинів, але пришили і даякы заграничны гості з України і з Німецька.

17. 2. 2007: В тот день проф. П. Р. Маґочій ся стрітив наперед з челныма представителями Сполку русиньской молодежи Словенська (председкынёв Мгр. Алёнов Блыховов, членом выбору Петром Крайняком, мол., членами Мірославом Лацовов-Губцей і Михаїлом Дроновом) і Світового форуму русиньской молодежи (підпредседкыня А. Блыхова), в дискузіі з котрыма ся дознав о проблемах даных організацій, але главно о приправах 3. Світового форуму русиньской молодежи, котрый буде того року в румуньскім Сіґетї.

Дуже важнов была далша стріча – в Пряшівскім грекокатолицькым єпископскім урядї: з генералным вікарём ТгДр. Марцелом Мойзешом, вікарём про Русинів о. Петром Павлом Гальком, ЧСВВ, і директором уряду о. Любоміром Петріком, котрых председы СРР інформовав о неспокійности русиньскых віруючых із процесом словакізації і неможностёв у повній мірі в пасторації поужывати русиньскый списовный язык, котрый на Словенську був кодифікований в 1995 році, а тот факт бы мала решпектовати і грекокатолицька церьков. (Позн. авт. – Также то не є „якыйсь“ язык, котрого правла дахто там зробив, як 25. 2. 2007 на волнах Радія Патрія повів принижливо Русин, кошіцькый екзарха, Монс. Мілан Хаутур, хоць тот язык узнаний як списовный нелем Міністерством школства СР, нашым штатом, але і в научнім світї, лем церьковна грекокатолицька єрархія теперь ся го снажить принижовати, но тым самым сам Монс. Хаутур ся принижье як Русин!) Было говорено і о Харті русиньскых грекокатолицькых віруючых 2007.

Камюнка, 18. 2. 2007: В неділю, путёв до Кракова, проф. Маґочій ся заставив у русиньскім селї Камюнка і взяв участь на Службі Божій у містній грекокатолицькій церькви, де в сучасности є парохом о. ТгЛіц. Франтішек Крайняк. В неформалній дискузіі ся дотулили актуальных проблемів русиньскых священників, процесу впроваджованя русиньского списовного языка до пасторачной практики, проблемів у звязи з перекладами церьковных книг до русиньского языка, як і процесу схвалёваня тых перекладів з боку церьковной єрархії.

Польско, Краков, 19. 2. 2007: Тот рік, як знаме, буде богатый на цілорусиньскы акції. Окром Світового конгресу Русинів (21. – 24. юна) ся уж минулого року зачали приправы навколо організованя 3. Міждінародного конгресу русиньского языка, який буде 13. – 16. 9. 2007 в Кракові. Кідже языковий конгрес ся організує, як і передтым, з ініціативы СКР, перебування в Европі председы СРР П. Р. Маґочій выужыв на навщіву гостителів конгресу – Ягелоньской універзиты в Кракові, де в Педагогічній академії проходило засіданя організацій, програмовой, фінанчній і выставочной комісії 3. конгресу русиньского языка за участі проректора про науку той академії проф. Др. габ. Тадеуша Будревіча, ведучой організаційной комісії Др. Олены Дучь-Файфер, учителькы русиньского языка в тій академії, ведучой програмовой комісії А. Плішковой, і ведучой фінанчній комісії Веры Сандовіч-Баконской. В

(Закінчїня на 2. стор.)

Рішали ся проблемы Русинів у розлічных країнах

А то на засіданю Світової рады Русинів (СРР) – выконного органу Світового конгресу Русинів (СКР), 23. 2. 2007 у місті Сіґетї в Румуньску, де в днях 21. – 24. юна 2007 буде уж 9. Світовый конгрес Русинів.

Гостител членів СРР, „газда“ найближшого конгресу, председы Культурного общества Русинів Румуньска – Др. Юрій Фірцак у вступі привітав выштыкых членів СРР, котры пришили в стопроцентній участі. Хыбовав без оправданя лем позванный гость, председы Світового форуму русиньской молодежи Микола Медеші.

Засіданя вів председы СРР Павел Роберт Маґочій. Спершу подав інформацію о ёго стрічах з представителями амбасад і міжнародных організацій із центром у Вашингтонї. Дакотры амбсady подля потреби на-вщівив у недавнім часї уж по другій раз, а то українську і румуньску, бо ту была найвекша потреба. Стрїтив ся і з міністерков заграничных діл США Кондолізов Райсовов і сенатором Мек Кейном, котрый, окрем іншого ся інтер-

есує о позицію Русинів на Україні. Председы СРР зясь вызвав выштыкых членів СРР, жебы му послали по два найважнішы проблемы, котры мають Русини в їх країнах, жебы міг компетентно і конкретно жадати вирішіня тых проблемів на стрічах з амбасадорами країн, де жыють Русини, як і з нунціём Амбасады Ватікану у Вашингтонї. Тот го попросив написати письмо о проблемах Русинів у Грекокатолицькій церькви на Словенську і на Україні, зато 17. 2. 2007 ся председы СРР стрїтив із генералным вікарём Марцелом Мойзешом, вікарём про Русинів Петром Павлом Гальком, ЧСВВ, і директором Єпископского уряду в Пряшові Любоміром Петріком, як і з єпископом Мукачевской грекокатолицькой єпархії Монс. Міланом Шашіком 21. 2. 2007 в Ужгородї. Дотеперь ся іщі не стрїтив із амбасадором Хорватії у Вашингтонї, але зробить так у найближшій часі.

Друга ёго інформація была о приправі 3. Міждінародного конгресу русиньского языка, котрый буде (Закінчїня на 2. стор.)

• 23. 2. 2007 у Сіґетї в Румуньску было засіданя Світової рады Русинів (СРР), за челный стіл котрого засіли: (зліва) председы Культурного общества Русинів Румуньска, посланець парламенту за Русинів Румуньска, підпредседы СРР і главний „газда“ 9. Світового конгресу Русинів у тім же місті Др. Ю. Фірцак і председы СРР П. Р. Маґочій. На конець довового засіданя СРР ей члены ся сфотографовали на памятку: (справа) таёмник СРР А. Зозуляк, члены СРР – о. Д. Сидор, Ш. Лявинець, А. Колча, председы П. Р. Маґочій, Л. Сеґеді-Фалц, підпредседы Ю. Фірцак, А. Пілатова, Д. Палуґа. Почас обїду члены СРР ся стрїтили і ведно побісїдовали з Русинами той области, мідржі котрыма было і дость молодых. Будова умельцького ліцея у Сіґетї, в концертній салї котрой в днях 21. – 24. 6. 2007 буде проходити 9. Світовый конгрес Русинів і 3. Світовый форуму русиньской молодежи.

Єм гордый, же єм Русин (Реторичний прояс штудента 4. класы Гімназії Л. Штокела в Бардієві – Петра Чулака.)

Прічыны, чом єм сі выбрав на свій реторичний прояс тему **Єм Русин і буду Русин** (парафраза із стишка А. Духновича „Я Русин был, єсьм і буду“), суть дві. В першій ряді хочу повісти своїм сокласникам – Русинам, але і Словакам, хто суть Русины, які были нашы предковє і одкы пришли, а по друге, люблю вшыткы народы світа без роздїлу і хочу жебы жыли в злагодї і покою, без ненависти і дискримінації.

Одколи єм зачав внимати світ, усвідомлєвав єм сі, же моя мама бісїдує інакше з нами – дітми, а інакше із своєв мамов – моєв бабков, котра жыє в Андрїєвій, недалеко Бардієва. Спочатку єм тому не розумів, чом моя бабка вжывать інакшый язык, кідь жыє на Словєнську – де і мы з мамов і татом. Докінця єм їй даколи не розумів, але поступно єм тоты роздїлы перестав внимати.

Ясно, знам, же каждый з вас знать одповісти на вопрос, хто суть Русины, пардон, Руснаци. Тото друге поменованє є вам наїсто ближше, бо є міжді людьми фреквентованїше. Каждый з вас бы мі наїсто одповів, же Руснаци – то є група людей, котра жыє на Словєнську, но одлишує ся од Словаків своєв бісїдов, мы молоды сьме збачили і шпєціфічний гумор або способ прояву тых людей. О Руснаках колує много фіглів, подобно як о Загораках. А наїсто знате і руснацькый фолклор. Я вам але хочу повісти о Руснаках, властно о Русинах дашто веце. Тото, же мають свій неопаковательный гумор і прекрасны співанкы – то є предці лем дакус мало на їх познаня.

Хто з вас є такий, же затаїть своїх русиньскых предків? Нихто!!! А чом? Із психологічного боку каждый чоловік потребує десь належати, до даякой групи, бо чоловік є твор сполоченьскый. Но треба повісти і тото, же народность Русин на Словєнську была часто затїнена другыма народностями, наприклад Мадярами ці Ромами, о котрых і дньє веце чути. А кідь ся попозераме до минулости, Русины были затїнены народностей Українцєв, їх історія была замолжована, часто і перекручована. А чом народность Русин была затїнена народностей Українцєв? Додньє сі каждый думать, же Русин і Українцєв – то є тото саме. Довольте мі, жебы-м вас вывів з омылу. На Українцєв были Русины переменованы за часів соціалізму і тогды Русины як народность скоро стратили свій характер, свою ідентіту. Але подьме од початку.

Предкы Русинів, як говорять історіци (П. Р. Магочій), пришли до долин Карпат почас 5. – 6. стороча ведно з предками іншых славянських народів. Але найстаршы даны в архівных документах о Русинах Пряшівского регіону суть з 11. – 12. ст. Прибываня Русинів на території дньєшнього Словєнська ся звязує тиж з волоськов колонізацій почас 14. – 16. стороча. Ту ся усадили і в рамках своєх можностей поступно зачали розвивати свої набоженьскы і культурно-сполоченьскы потреби. Раз быв про них історичный час приятніший, даколи менше і в залежности од того ся розвивали або стагновали. Так то было приблизно до другой світової войны. По ній ся Русины на штирі десятироча стратили із списків народностей груп. Замінили їх Українці. Аж по ніжній революції – по 1989 році были Русины зясы узнаны як народность. Дякуючі новембровій революції, але і Русинам споза границь, з котрыма надвязали контакты, ся Русины на Словєнську зачали знову розвивати. Узаконили свій списовный язык, зачали закладати народностны організації, котры бы ся дождовали реалізації законных прав людей русиньской народностной меншны. Першов з них такой по новембровій революції была Русиньска оброда. Зачали ся выдавати русиньскы новинкы, часопис, выдодило ся русиньске выселаня в словєнській телевізії, розгласї, русиньскый язык ся в школьскім році 1999/2000 зачав учіти на высій школі. Міжді найвызначнїшу, але і міжді народом найзнамішу культурну інституцію Русинів мож зарядити Театер А. Духновича у Пряшіві, котрый несе мєно русиньского народного будителя 19. стороча, грекокатолицького священника Александра Духновича. Знамы суть і літературны алманахы, народны календарі і книги красной літературы, котры ся по новембровій революції зачали у великій мірі выдавати, бо по кодифікації русиньского языка (1995) было треба заповнити порожній простор, котрый ту vznikнув і заедно было треба увести русиньскый язык до жывота. Было треба вказати, же то не є лем язык на комунікацію в „кухні“, респ. про „корчмовы дебаты“, але є то язык культурного народа, язык, котрым ся мож выядрити у вшыткых областях жывота.

Моя мама даколи напише матеріал до часопису Русин, або до Народных новинок і думам сі, же є горда на то, же таты періодікы vznikли і дивгли самоусвідомлїня каждого Русина. Русиньскый язык не є тяжкый на комунікацію, скоріше на писаня, кідьже ся реалізує азбуков. Тото є може найвєкша барьєра, бо азбука ся по новембровій революції в школах скоро не учіть. Тото є і нещастя Русинів, бо кідь конечно настав час, же ся можуть без страху голосити ку своїй народности, вызерать то так, же помалы ся ку тій народности не буде хто голосити. Стара гєнерация вымерать, а молодеж перестала своїм старым родічам розуміти. Розуміти вербално, але і людськы. Світ ся розвивать скорым темпом, на ніч ніт часу... На пару слов із старов бабков, на ей теле погляджїня, співанкы, колядку... На што вшытко сьме іщі забыли в нашім жывотї? Наїсто нераз настала ситуація, кідь внучата не розуміли своїм старым родічам, ку котрым пришли на навщіву. Русины сі то усвідомлюють і хотять тот проблем вирішити. Зато зачали заводити выучованя русиньского языка до школ по селах і містах, де жыють Русины. Зато была і недавно похрещена книга приповідок сестер Костовых з Курова, переложена до русиньского языка.

Русины суть тепер у великім революційнім розвитку а наше подякованя патрїть главно тым, котры верейно выступають, жебы зохабили за собов штось цінне. Наїсто познате Енді Варгола, котрый був тиж Русин. Вдяка тому вызначному умелцєві 20. стороча не суть Міджлабірці лем обычайным містечком на северовыходї Словєнська. Музей Енді Варгола є познатый нелем на Словєнську, але і у світі. Може про Словаків є веце атрактивний Михал Гудак, телевізний і розгласовый модератор. Но Русины не суть лем шовмены. Суть то і люде, котры ся интересують о культуру, напр. недавно помершый Вінцент Федор, котрый на нас наїсто позерать з русиньского неба. Русины суть близкы і режисерови Юраєві Якубіскові, котрый режировав і документарный фїлм о Русинах під назвов *Фаребны камінкы*. Фрагменты русиньской культуры чути і в документах, котрыма ся презентує Марко Шкоп – єго найновшый документ *Іншы світы*.

На зачатку єм вам хотїв дашто повісти о Русинах, але тепер єм збачив, же я сам мам што доганяти, жебы єм знав, што то значить быти Русин. Тота робота мі барз помогла, жебы я сам ся дізнав веце о своїх предках і знав з істотов, де ся мам зарядити. Без передсудків, без гендікепу. Зачав єм мати у річах ясно, а богатов історієв свого народа, розметаного по цілім світі, ся буду занимати надале. А мам іщі єден план. **Свої діти наїсто научу азбуку.**

• Учасниця бісїды з штудентами Гімназії Л. Штокела в Бардієві: (справа) редакторка Народных новинок і Русина Пєдр. К. Копорова, шефредактор тых видань Мгр. А. Зозуляк, асистентка Одділїня русиньского языка і культуры Інштїтуту регіональных і народностных штудій Пряшівской універзіты Мгр. А. Блыхова і одборна асистентка того одділїня Пєдр. А. Плішкова, Пєд.

Властна ідентіта про нас значить много,..

...твердят єднозначно штуденты Гімназії Л. Штокела в Бардієві, котрых сьме по договорї з директором школы Др. Марцелом Трібусом навщівили з трєх прічин, але з єдиним цілєм – ослвити молоду гєнерацию з темов народностной ідентіты і у звязи з тым представити будучім високошколакам можности штудія новоакредітованого штудійного програму Русиньскый язык і культура в комбінації з дванадцятьма предметами на ПУ. Кідь сьме споминали три прічыны, або, ліпше повіджено, три моменти, котры дали імпульз на таку стрічу, першым з них був єден штудент той Гімназії – **Петро Чулак** з Бардієва, котрый в рамках середнєшкольської одборной роботи выбрав собі тему: *Єм Русин і буду Русин* (парафразаоване речїня з вірша народного будителя А. Духновича „Я Русин был, єсьм і буду“...). Тото був про авторку тых рядків позітивний момент, котрый засїгналізовав, же наша молода гєнерация ся интересує о свое походжїня. В ходї роботи молодий штудент, котрый хотїв своїм сокласникам представити Русинів як етнікум, сам ся дізнав много новых фактів о Русинах. Быв несподіваний з недавно похрещеной книжкы русиньских приповідок сестер Костовых з Курова *Приповідкы на добру ніч*, а проявлений интерес зорганізувати бісїду із авторками приповідок був другим імпульзом на навщіву спомянутой Гімназії. Телефонат директора найстаршой Гімназії в Бардієві Др. Марцела ТРИБУСА, котрый позітивно зреаговав на можность презентації штудія русиньского языка на ПУ міжді тогорічними матурантами Гімназії, лем ускорив нашы планы.

Бісїда із штудентами, котра была 8. фебруара 2007, сповнила нашы очекованя, але і очекованя штудентів, докінця назначила і візії сполупрацы до будучности. На самы перед на ній выступив **Петро Чулак** із своїм реторичным проясом *Єм Русин і буду Русин*, котрый доповнив і діапозітивами найвызначніших особностей русиньского руху, і тым увів штудентів до проблематики. О активітах Русинів по 1989 році побісїдовав найвызначніший гость – **Александр Зозуляк**, шефредактор Народных новинок Русин і НН і таємник Світової рады Русинів, котрый заедно представив множество русиньских публікацій, выданых по 1989 році на Словєнську. Про четвертакы была найактуальнї-

ша інформація од Пєдр. Анны Плішковой, Пєд., з Інштїтуту регіональных і народностных штудій Пряшівской універзіты о условіях прїятя на штудіум русиньского языка, але і о можностях уплатнїня ся по скінчїню штудія. О світової молодежній організації Русинів як о далшій можности самореалізації про молодых Русинів, побісїдовала докторандка ПУ, абсолвентка штудія русиньского языка, **Мгр. Алєна Блыхова**, а авторка тых рядків наконєць зробила із штудентами малу анкету о їх розуміню і потребі властной ідентіфікації в сполочній Европі. О спознаваню властной історії, культуры, але і потребі захованя традицій, звиків наших предків. Дїзнали сьме ся одповіть на вопрос, ці суть тоты моменти важны у розвитку особности молодого чоловіка, або їх перестає акцентувати і одсувать набїк як штось непотрібне, може застарїле, пережыте?

Петра МІГАЛЧІНОВА, Бардієв: – Мої родічі суть Шарішане, але сондуючі до минулости єм ся дізнала, же в нашій родинї є і даяке проценто русиньских предків. Думам сі, же властна ідентіта, спознаваня своего коріня мать змысел до будучности і не мали бы сьме ся того зрікати, наопак, традиції і звыкы наших предків треба заховати про наступны поколїня.

Івана ВАНЧІКОВА, Бардієв: – Мої родічі мають русиньске коріня – мама походить з Ондавкы, отець виростає в Курімці. Дома бісїдуєме по русиньскы і єм пересвідчена, же малы языкы бы не мали быти вытискованы на укор світових, мали бы ся утримувати, бо є то кус нашой ідентіты.

Зузана КОКІНДОВА, Бардієв: – Была єм несподівана фактом, же русиньскый язык быє кодифікований і дньє єм мала можность попершыраз чути тот язык в кодифікованій подобї. Звучить то добрі, єм того погляду, же і языкы малых народів мають у світі місце, треба їх утримувати і розвивати.

Марек БАНЬКА, Бардієв: – Літні вакації єм каждый рік пережыває в Курові, і так єм жив інтензівно із вшыткыма Русинами в селї. Моя родина є тиж русиньска, хоць уж жыєме в Бардієві, де тото русинство не є аж так інтензівно, як по селах, зато мі є вшытко, што ся тыкать Русинів, близке. У селї є нормальне, же люде бісїдують по русиньскы, є то природне. Видить ся мі, же мы Славяне бы сьме ся мали у світі веце презентувати, вказати свою культуру і традиційны жывоотны годноты.

Яна ЧУЛАНОВА, Бардієв: – Мої родічі суть обидвоє Русины, зато і наша выхова ся вела в тім дусї, то значить же у вопросї народности у нас не є нияких похыбностей. Історію наших предків бы сьме мали спознавати, мали бы сьме сохранны традиції, звыкы, віросповіданя, але і язык наших дідів, бо є то наше найціннїше бозатство.

Марія ШУРКАЛОВА, Бєхєрїв: – На мою народностну орьєнтацию мала вплив моя родина, але і бєхєрївскый отець духовный Владимир Панчак. Єм пересвідчена, же русиньска народность, але і русиньскый язык бы не мали заникнути, а жебы ся так не стало, мусить у зачатїм ділі продовжувати молода гєнерация. Зато єм вырїшыла, же по скінчїню Гімназії буду штудувати свій материньскый – русиньскый язык.

Петро ЧУЛАК, Бардієв: – Мій интерес о властну ідентіту є зьявний з того реторичного проясу, думам, же ся мі подариť і СОЧку о Русинах зробити якнайліпше. Хоць єм сі выбрав високу школу економічного заміряня, мій интерес о Русинів ся не скінчїть і вірю, же попри штудію ся буду і надале занимати проблематіков русинства.

Кветослава КОПОРОВА, фоткы авторкы, А. З. і П. Крайняка

